

AGUSTÍ PAGEO

L'edifici de l'antic ajuntament

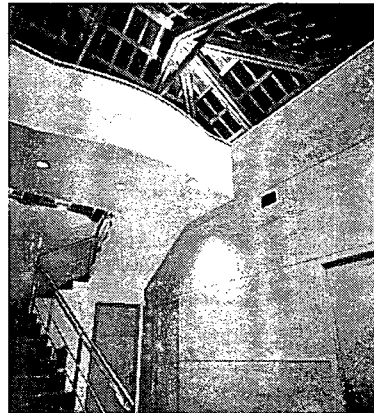
L'edifici data del segle XVI. Tal com consta en una làpida que presideix el saló de pedra, fou donat com a casa comunal a la vila d'Argenton per Joan Tutau, ministre d'Hisenda, a instàncies del diputat Pere Cisa i Cisa. Al llarg dels segles ha sofert diverses modificacions. Així la façana actual data de 1940. Reformes posteriors a l'interior van malmetre la planta baixa, ja que es va col·locar un forjat intermedi que acollia les dependències municipals.

En l'etapa de govern de l'alcalde Suari, aquest em va cridar al seu despatx perquè volia saber la meua opinió sobre la intervenció que calia realitzar en aquesta zona de l'edifici. Li vaig dir que el millor era recuperar-lo en el seu estat inicial; és a dir, deixar la pedra vista i el totxo i dedicar la sala que en resultés a activitats culturals (exposicions, conferències, concerts de cambra...) Vam partir de la dels espais recuperats amb aquest sistema al Museu Picasso. El projecte data del juny de 1994, les obres s'iniciaren el no-

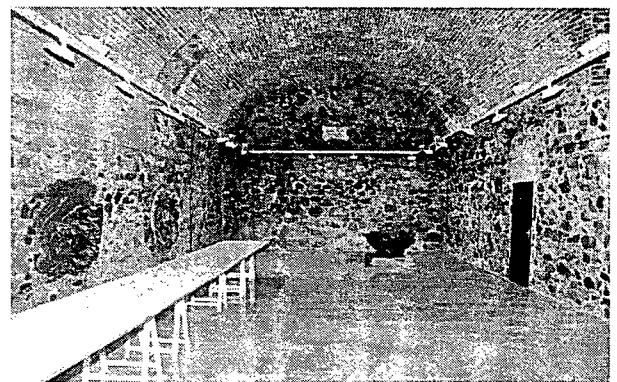
vembre de 1995 i s'acabaren el juny de 1996. La idea era molt concreta, clara i senzilla i el resultat està a la vista de tothom. Posteriorment, i a banda de la meua intervenció, s'hi va afegir un terrabastall de fusta i una porta de vidre que tanca l'entrada del saló.

Pel que fa a la intervenció en la primera planta, la planta noble, ja se'm va fer un encàrrec formal. Es tractava de reformar l'espai existent i construir una sala d'actes o de plens que pogués acollir en un futur un màxim de 17 regidors, a banda, és clar, dels despatxos de l'alcaldia i dels diferents grups municipals. Em vaig proposar el màxim respecte per a l'edifici i, alhora, vaig voler dotar l'espai d'una sèrie d'elements que reflectissin l'evolució històrica fins arribar als elements i necessitats més actuals. Així doncs, vaig contemplar un tema tan important com la supressió de les barreres arquitectòniques (mitjançant un ascensor) o l'espai destinat als serveis de la ràdio i la televisió.

Pel que fa al vestíbul i la sala de sota teulada, la primera inter-

Vestíbul i
saló de pedra

Sala
d'actes

venció va ser de substituir la coberta a causa del mal estat en què es trobava l'estructura. Vaig voler que tingués una connexió visual amb els espais de la planta noble i, així, van realitzar unes noves encavallades de fusta i un forjat intermedi en forma de terrabastall que avui encara no té una funció definida, però amb prou resistència per poder acollir l'arxiu municipal o qualsevol altra activitat. Hi predomina la fusta com a material noble i càlid amb una bona acústica. Una paret de pavès de vidre de forma sinuosa, separa i articula la sala d'actes o de plens amb els accessos a la part alta de l'edifici, on hi ha l'ampli terrabastall. Una paret amb un estucat venecià de color dóna el contrapunt a la resta de materials que conformen l'espai.

